

sag mod Satair Holding A/S, nemlig at det offentlige skulle være afskåret fra at få fuld erstatning, fordi man ikke i tide havde reageret på den omfattende trafik med handel af overskudsselskaber.

Under sagens forberedelse ved Østre Landsret blev det derfor mellem Kammeradvokaten og modpartens advokat aftalt, at spørgsmålet om skattemyndighedernes behandling af sagskomplekset skulle belyses ved et notat fra Told- og Skattestyrelsen, som skulle fremlægges i retten. Notatet skulle baseres på en meget omfattende journaludsøgning i de tilgængelige journalsystemer for perioden 5. marts 1981 til 31. december 1992 samt på oplysninger fra de medarbejdere, der længst havde været beskæftiget med emnet selskabstømning.

Jeg kan tilføje, at notatet internt i ministeriet blev udarbejdet under devisen, at det skulle være hudløst ærligt. Modpartens advokat fik endvidere adgang til ved stikprøvevis gennemsyn af de udsøgte sager at kontrollere notatets oplysninger. Det er værd at understrege.

Det endelige notat, som er dateret 6. juli 1995, blev fremlagt i retten og blev af begge parter lagt til grund for domsforhandlingen. I domskonklusionen anfører de tre landsdommere i enighed herom følgende:

»Allerede fordi det ikke findes godtgjort, at Told- og Skattestyrelsen eller andre myndigheder optrådte uagtsomt, findes sagsøgtets erstatningsansvar ikke at kunne bortfalde eller nedsættes efter de almindelige regler om skadelidtes egen skyld.«

Sagen verserer som nævnt nu for Højesteret, og jeg føler mig overbevist om, at synspunktet om myndighedernes eventuelle egen skyld også vil blive prøvet af Højesteret.

Der er således grund til at konstatere, at væsentlige dele af en undersøgelse som den, forslagsstillerne ønsker udført af et særligt udvalg, allerede er udarbejdet i Østre Landsret i forbindelse med Satair-sagen og vil sandsynligvis igen blive bedømt af Højesteret, altså i den civile retsplejes former.

På tilsvarende vis er det jo tænkeligt, at bidrag til andre dele af den foreslåede undersøgelse vil komme frem under de straffesager, som anklagemyndighederne vil føre mod selskabstømmerne. På denne baggrund er det regeringens opfattelse, at der i hvert fald på nuværende tidspunkt ikke er behov for en undersøgelse som foreslået, og regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget. Der vil i

for stor udstrækning blive tale om dobbeltarbejde.

Jeg synes, at der kan være anledning til at tilføje, at forslaget jo forventeligt vil blive henvist til behandling i Skatteudvalget. Det vil give forslagsstillerne anledning til gennem udvalgets spørgsmål til ministeren og svarene herpå i realiteten at foregribe en gennemførelse af dette beslutningsforslag. Det kan i en sådan situation, hvor myndighederne endnu ikke har fået Højesterets stillingtagen til Satair-sagen, vise sig mest hensigtsmæssigt, at mine besvarelser til udvalget bliver præget af dette.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil ikke sige, jeg er helt imponeret over besvarelsen, i hvert fald ikke over imødekommenheden over for, at der er noget at undersøge.

Jeg har nu den principielle opfattelse vedrørende det med, hvad Told og Skat har gjort hvornår, at selv om det københavnske politi er temmelig, og jeg citerer – jeg har glemt, hvem det var, der har sagt det i en af aviserne her for nylig – at selv om de er langsommelige til at nappe folk, der kører uden lys, så bliver det ikke lovligt at køre uden lys. Og jeg vil sige, at selv om myndighederne skulle være langsommelige til at gribe ind over for selskabstømmere, så er det, der er foregået, ikke lovligt. Det er min opfattelse, og jeg kan ikke se, hvordan tingene kan ændres ret meget ved at indrømme, at man har været for langsomme.

Jeg kender godt det notat, som skatteministeren henviser til her. Jeg har fået det tilsendt for længst. Det har også været omtalt i pressen. Det er et udmærket notat, hvor der står, hvad skattemyndighederne har gjort, men der står ikke noget om, hvad de ikke har gjort. Og jeg vil sige, at af det forløb, der fremgår af notatet, kan man jo se, at man jo sådan set allerede i starten af 1992, ja, allerede i 1990, men det skal jeg vende tilbage til, men i starten af 1992 ved, hvad der foregår, og jeg er sikker på, at havde man på det tidspunkt råbt op, givet advarsler i offentligheden, så kunne man faktisk have stoppet mindst halvdelen af de tømninger, der foregik, for jeg er sikker på, at processen var stoppet, som den gjorde, da det kom frem med Mynderups indsats i Børsen i april 1993. Der stoppede det jo.

Hvis myndighederne, der havde kendskabet, havde brugt det et år før, halvandet år før, så